

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Gaudiorum terrenorum varietàs, ad æternùm duratura nos gaudia inuitat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

deseruntur. At diuina, cælestia, at æterna, nullo tempore, nullo casu amittuntur; neque amitti queunt. Quamobrem sunt rebus his caducis infinites meliora atque optabiliora, vel hoc solo etiam capite, quia durabiliora.

Huic durationi accedit magnitudo bonorum, quæ inibi obtinget. Quantis enim spatijs cælum illud latè circumductum terrarum angustias superat; tanta excedit immensitate gaudium beatorum, huius mundi illecebras. Res, quæ hic pariunt delectationem, non simul, sed sensim, & successiuè, nec sine interruptione, & plurimarum molestiarum admixtione, sua commoda adferunt; quorum cum alterum succedit, prius evanescit. At, in cælo, totum illud æternum bonum, electis promissum, electorū est, & ab electis in æternum totum simul possidetur. Nam quamvis non fuerimus ab æterno, tamen posidentes Deum, fruemur in eo etiam æternitate; quatenus infinitis retro seculis exitit, mete nos retrorsum, & antrorsum extenderes; sicut & tota immensitate sumus, in immensum illud pelagus nos immergentes, unus enim erimus spiritus cum Deo. Sensum igitur & gustum habebimus diuinorum, sicut & ipse Deus habebit, et si dispari gradu. Quis itaque ex hac terra morientium ad illam terram viventium non aspiret? Immò quis diuinam hic prouidentiam non agnoscat, amet, prædicet, quæ si aliam nullam caussam haberet (cum tamen habeat plurimas) tamen ob hanc solam benignissimè terras constringeret, concuteret, tot mortibus & miserijs repleret, ut eam nauicare, ac deserere disceremus, atque ad meliorem, ex hoc exilio potius, quam natali solo, patram appetendam incitemur.

Cur hoc non faceremus Christiani? Ethnici fecerunt. Quorum unum juuat testem adducere, ne videamur neruos nimium intendere, dum terrenas & delicatas mentes, ad rerum vanarum, mundique huius contemptum, & desideria cælestium inuicramus. Ita igitur Romanus sapiens loquitur. *Virtus, quam affectamus, magnifica est. non quia per se beatum est, malo contrariet, sed quia animum laxat, ac preparat ad cognitionem cælestium, dignumq[ue] efficit, qui in consortium Dei veniat.* Tunc consummatum habet plenius bonum fortis humanae, cum calcato omni malo, petit salutem, & in interiore natura suum venit. Tunc junat inter sidera

IX.

Leonard.

Lefsi lib. 4. de
diuin. Perf.
cap. 4.

X.

Senec. lib. 1.
Nat. qq. in
procem.